

Ændringsforslag nr. 1 og 3
forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2, § 1, således ændret,
ændringsforslag nr. 4 om en ny affattelse af
§ 2 og § 2 i den nye affattelse
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behand-
ling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til
tredje behandling uden fornyet udvalgsbe-
handling. Hvis ingen gør indsigelse mod det-
te forslag, betragter jeg det som vedtaget.
(Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Anden behandling af:

*Forslag til lov om ændring af lov om varme-
forsyning. (Ændring af prisbestemmelserne).*

(Lovforslag nr. L 197. Fremsat 12/5 82.
Første behandling 18/5 82. Betænkning 26/5
82).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet
om dets overgang til tredje behandling sattes
til forhandling under ét.

Forhandling

Kalnæs (SF):

Jeg skal blot anmode om fornyet udvalgs-
behandling, før lovforslaget overgår til tredje
behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behand-
ling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Lovforslaget går herefter til fornyet be-
handling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af:

*Forslag til lov om ændring af lov om menig-
hedsråd.*

(Lovforslag nr. L 199. Fremsat 19/5 82).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arne Jensen (S):

Forslaget til lov om ændring af lov om
menighedsråd fra kirkeministeren er fremsat
med udgangspunkt i et beslutningsforslag fra
marts 1981 og en beretning afgivet af kir-
keudvalget den 26. maj 1981. Beretningen fra
udvalget er fra kirkeministerens side fulgt op
af et udvalgsarbejde med deltagelse af de
berørte parter, og der foreligger et fyldestgø-
rende referat af udvalgets arbejde.

Lovforslaget søger fastlagt en ændret ind-
stillings- og ansættelsesprocedure for dom-
provster og provster, bl.a. ved ændrede regler
for inddragelse af menighedsråd og af prov-
stiets præster i en høringsfase, dog således, at
kirkeministeren, hvad angår provsteansættel-
ser, i de tilfælde, hvor der optræder fuld
enighed mellem menighedsrådenes repræsen-
tanter, provstiets præster og biskoppen om
en ansøger, skal indstille denne ansøger.

Dette, at de lokale menighedsråd i højere
grad end tidligere inddrages i beslutningspro-
cessen, er en styrkelse af menighedsrådenes
arbejde og en demokratisering, som vi må
tillægge ganske stor værdi.

Lovforslaget er for mig at se et godt ud-
tryk for ministerens vilje til uddelegering af
ansvarsområder til de lokale menighedsråd,
samtidig med at de nødvendige overordnede
funktioner fra centralt hold er bibeholdt i et
rimeligt omfang.

Vi fra den socialdemokratiske gruppe kan
anbefale lovforslaget og tilsige en positiv
medvirken til dets gennemførelse.

Eva Møller (KF):

[Eva Møller]

Det konservative folkeparti er helt enig med ministeren i de intentioner, der ligger i det foreliggende lovforslag, og vi er også glade for, at det arbejde, som kristeligt folkeparti i samlingen 1980-81 påbegyndte med at demokratisere valgene, hermed kan føres til en afslutning, som vi tilsyneladende kan blive enige om i et meget bredt udsnit af folketingets partier.

Vi er også glade for det arbejde, der er udført, og den beretning, vi har set fra det udvalg, hvor de høringsberettigede parter har været; jeg synes, det alt sammen tegner vældig udmærket. Vi finder, at det er en rimelig og en rigtig tanke, at menighedsrådene har indflydelse på, hvem der skal være deres sognepræst. Domprovsten er som bekendt sognepræst for domsognet, og derfor må det være rimeligt, at domsognets menighedsråd har en indflydelse på, hvem der skal være domprovst.

Tilsvarende finder vi det rigtigt og rimeligt, at repræsentanter for et provstis menighedsråd ligesom præsterne i både valgmenigheder og sognemenigheder i provstiet skal have indflydelse på, hvem der skal være provst i det pågældende provsti.

Vi kunne stadig væk godt have ønsket, at en række af bestemmelserne var en lille smule klarere udformet, men vi finder, det næppe vil være muligt på nuværende tidspunkt. Det er stadig således, at der er 2 eller 3 parter, der er berettigede til at indstille til ministeren, og ministeren er ikke bundet til at følge denne indstilling, hvis der ikke er enighed. Det vil sige, at ministeren, hvis der er uenighed, frit kan vælge, hvem der skal være provst eller domprovst. Vi kunne godt have ønsket, at man lidt klarere bandt ministeren til at vælge mellem de indstillede personer, men vi går ud fra, at vi får en drøftelse af dette i udvalget, og at vi kan få begrundelsen for, at ministeren stadig i en række tilfælde kan være frit stillet.

Men med disse bemærkninger vil vi gerne sige, at vi er glade for intentionerne og for den demokratisering af valgene, der hermed gennemføres.

Brøndsted (V):

Jeg er glad for, at ministeren fulgte vores ønske sidste år om for det første at få et udvalgsarbejde angående den metode, vi i dag

har til udpegning af såvel domprovster som provster. Jeg må nok sige, at udvalget ikke har været præget af at have de helt store, flyvske visioner om, at vi nu skulle have demokrati i den danske folkekirke. Jeg vil endda sætte et spørgsmålstegn ved, om vi kan sige, at det er en egentlig demokratiseringstendens, der ligger i de forslag, der er kommet fra udvalgets side, og dermed altså også – da det er det mest vidtgående af udvalgets forslag, ministeren mest har fulgt – om det er, hvad jeg forstår ved demokratiske valg. For nok er vi kommet dertil, at domsognets menighedsråd efter forslaget får mulighed for at få en indflydelse på, hvem der kan blive deres sognepræst, men længere er vi jo heller ikke. Man kan vælge tre ud, og så skal man prioritere dem i den ønskede rækkefølge. Det er da selvfølgelig én ting, at man får lejlighed til at tale med de mennesker, der søger embedet, og dermed få en fornemmelse af, hvilke muligheder der foreligger.

Den anden instans i domprovstudnævnelsen er jo for så vidt ikke noget nyt, for det har jo næsten hele tiden været sådan, at biskoppen har fået ansøgningerne og har haft lejlighed til at indstille til ministerens udnævnelse.

Jeg havde meget hellere set, at vi kunne have fået et valg af denne domprovst på en helt anden måde, for nok er det vigtigt, at han er sognepræst for domsognet, og nok er det vigtigt, at han er biskoppens souschef, men han er jo mere end det, han er jo også provsternes mand. Han er jo i høj grad den, der vil få kontakt ud til hele sit arbejdsområde som provst, og derfor er det et spørgsmål, om man ikke skulle have endnu nogle instanser ind i det, og jeg vil allerede her nævne, at jeg synes, vi skulle prøve, om vi kunne finde frem til en ordning, hvorefter det foregik ved et valg, der faktisk ligner det, vi har, når vi har bispevalg inden for det område, der er påvirket af det.

Når jeg mener det, er det, fordi domprovsten jo ikke alene er den, der er sognepræst, og den, der er med i stiftsarbejdet, men det er også meget ofte sådan, at en domprovst er ansøger til et bispeembede et eller andet sted på et senere tidspunkt, og derfor ville det være naturligt, om der var knyttet en egentlig demokratisk valgproces til det.

Det andet er selve udnævnelsen af provsterne. Der har vi jo så de tre indstillende

[Brøndsted]

instanser, men i virkeligheden er det kun i ét tilfælde, ministerens egenrådighed ændres, og det er, hvis de tre indstillende instanser: repræsentanterne for menighedsrådene, præsterne og biskoppen, har den samme stående som nummer 1, for så er ministeren bundet, men hvis hun bare tager en samtale med biskoppen, kan ministeren i virkeligheden tage en hvilken som helst af ansøgerne, uanset om de ikke er nævnt af nogen af de tre parter. Dermed kan vi sige, at forskellen næsten er ens i forhold til det, vi har i dag.

Jeg vil også sætte et spørgsmålstejn ved, om det er en god idé, at vi ser, at der er én fra hvert menighedsråd med i det udvalg, der skal opstille listen på tre ansøgere, én fra hvert menighedsråd og så én herudover for hver påbegyndt 6 valgte medlemmer. Jeg kan godt se umiddelbart, at der kan være et dæknings- og repræsentationshensyn i det, men jeg vil meget gerne have, at vi i udvalget skal se, hvordan det egentlig virker, hvad det er, vi opnår ved at få yderligere én for hver seks. Det må være muligt ved nogle modeller at se, hvad det er for en repræsentation, vi får yderligere med.

Jeg vil alt i alt sige, at ministerens store indflydelse på udvælgelse såvel af domprovster som af provster er rokket såre lidt ved denne udemokratiske demokratiseringsproces, der i hvert fald ikke er en valgproces som den, jeg havde troet vi skulle arbejde os frem til. Men nu har vi da sommeren til at læse i, og så må vi jo håbe, vi får forslaget måske i samme eller lidt ændret form til næste samling.

Inger Harms (SF):

Det lovforslag, som regeringen her fremsætter, er jo et resultat af et beslutningsforslag fremsat af kristeligt folkeparti den 10. marts 1981. Ved førstebehandlingen af forslaget stillede SF sig positivt over for intentionerne i beslutningsforslaget, nok mest på baggrund af de tilstande, der havde ført til fremsættelsen af forslaget. Men vi var dog på daværende tidspunkt helt tilfredse med den rolle, de lokale menighedsråd skulle spille. Vi går, som jeg har været inde på i andre ordførertaler vedrørende kirkelige forhold, ind for udstrakt selvforvaltning til menighedsrådene.

Nu fremsætter kirkeministeren dette forslag, der skal være, som det hedder, et ud-

tryk for en demokratisering af udnævnelser af domprovster og provster, hvilket indebærer, at menighedsrådene inddrages i ansættelsesproceduren, og det skal foregå ved, at der fra hvert menighedsråd i provstiet udpeges én repræsentant for hver seks medlemmer. Om den ansættelsesprocedure, der her foreslås, er den rigtige, skal jeg ikke tage stilling til, men vi vil arbejde videre med det i udvalget.

Jeg har bemærket, at langt fra alle menighedsrådsmedlemmer er enige i den fremgangsmåde, som ministeren her foreslår. Jeg kan henvise til de sønderjyske menighedsråd, der på deres generalforsamling har vedtaget en udtalelse om, at de ikke ønskede denne medvirken til ansættelse af domprovster og provster. Jeg skal lige tilføje, at der på mødet var 200 menighedsrådsmedlemmer til stede, og at kun et enkelt medlem havde en modsat opfattelse. Deres begrundelse var, at de ikke følte, de kunne vælge mellem for dem ukendte personer, at deres valg ville blive temmelig tilfældigt, og endelig, at provsten ikke havde indflydelse på f.eks. det rådighedsbeløb, menighedsrådene var sat til at forvalte. Man ønskede kort sagt ikke, at hele dette valgapparat skulle sættes i gang, da provsten har så lidt med menighedsrådene at gøre. Det er bl.a. dette, vi må se på i udvalget. Derimod kan det nok være relevant for præsterne at have en større indflydelse på valg af provster.

Jeg har endvidere bemærket, at der ingen ændring sker med hensyn til ministerens afgørelse af, hvem der skal indstilles til udnævnelse for domprovsters og for provsters vedkommende, medmindre den person, alle 3 instanser indstiller, er den samme.

Socialistisk folkeparti vil medvirke til en positiv udvalgsbehandling.

Tove Niemann (FP):

Da mit partis ordfører i denne sag ikke kan være til stede i dag, skal jeg ganske kort sige, at vi vil deltage positivt i udvalgsarbejdet.

I bemærkningerne til lovforslaget står der, at det har været forelagt samtlige biskopper, Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer, Den danske Præsteforening og Danmarks Provsteforening, men at nogle af disse ikke stiller sig rent positivt til forslaget. Der-

[Tove Niemann]

for vil vi under udvalgsarbejdet se på, hvilke meninger der yderligere kommer frem.

Men vi vil som sagt stille os positivt til det.

Grethe Kindberg Jørgensen (CD):

Efter en foreløbig gennemlæsning af lovforslaget følte jeg en enorm trang til at takke kirkeministeren for dette forslag. Men efter at være gået nærmere ind i forslaget mener jeg ikke, at der bliver tale om den indflydelse og den kompetence til menighedsrådene, som CD virkelig ønsker at disse råd skal have.

Ministeren nævner bl.a. i bemærkningerne, at meningen med forslaget om den førnævnte demokratisering af proceduren i forbindelse med udnævnelse af domprovster og provster har været at give menighedsrådene mere indflydelse. Dog skal det siges, at forslaget efter vor opfattelse er et lille skridt i den rigtige retning, og det vil jeg gerne takke ministeren for.

Af lovforslaget fremgår, at kirkeministeren i sin afgørelse er frit stillet med hensyn til, hvilke ansøgere der skal indstilles til udnævnelse, såfremt menighedsrådenes repræsentanter, provstiets præster og biskoppen ikke er enige.

Jeg vil derfor lige benytte lejligheden til at sige, at den danske folkekirke ikke er en statskirke, men en folkets kirke og i henhold til grundlovens § 4 ikke et grundlovsinstitueret organ eller en statsinstitution.

At kirken så igennem tiderne har været administreret som en statsinstitution ved kirkeministeriet, skyldes simpelt hen praktiske forhold, og der er intet i grundloven, der taler for, at man ikke kunne frigøre kirken totalt fra statsadministrationen. Derfor må det være rimeligt, at også de valgte menighedsrådsrepræsentanter har den fulde og demokratiske afgørelse.

Jeg skal kun komme ind på en enkelt ting til i lovforslaget. Ved udnævnelse af provster udpeges en menighedsrådsrepræsentant for hver 6 medlemmer til afgivelse af udtalelse om 3 ansøgere. Jeg vil gerne spørge ministeren, hvorfor de små kirkesogne kun skal være repræsenteret med 1 medlem, hvorimod de større kirkesogne kan opnå meget større repræsentation og derved få endnu større indflydelse.

Til slut skal jeg sige, at CD vil se positivt på lovforslaget i udvalget, hvor der sikkert bliver en hel del ting at drøfte.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Det radikale venstre er positivt stemt over for lovforslaget.

Steffensen (KrF):

Jeg vil gerne begynde med at takke kirkeministeren, fordi ministeren nu har indfriet det løfte, hun gav sidste år til folketingets kirkeudvalg i forbindelse med beretningen, der blev skrevet den 26. maj sidste år ved kristeligt folkepartis beslutningsforslag om udnævnelse af domprovster og provster. Heri lovede ministeren at fremsætte lovforslag i denne samling med henblik på en demokratisering gennem inddragelse af menighedsrådene i forbindelse med udnævnelse af domprovster og provster. Jeg takker ministeren for, at det er sket. Og det er så det, vi har til behandling her i dag.

Kristeligt folkeparti erkender, at det er et, jeg vil også sige lille skridt i den rigtige retning, vi er gået. Det er prisværdigt, at vi altså har fået ministeren med til at gå dette skridt, og at ministeren har fulgt udvalget i dets indstilling, når det drejer sig om forslag til alternativ 1 og 2 ved provsteudnævnelser.

Det kirkelige demokrati er alle jo tilhængere af på det teoretiske plan, men når det skal praktiseres, kniber det somme tider med viljen, måske også den politiske vilje.

Lovforslagets første del, om udnævnelse af domprovster, er kristeligt folkeparti i princippet enig i, sådan som det er udformet, for dér har vort ønske jo været, at domsognets menighedsråd kunne få indflydelse på valget af domprovsten, som samtidig skulle være domsognets sognepræst. Om det så lige skal være sådan, som der står, kan måske drøftes, men jeg synes, det er udmærket, og det er et godt udgangspunkt.

Derimod beklager kristeligt folkeparti, at det udvalg, som kirkeministeren har nedsat til at belyse problemerne, ikke har taget skridtet fuldt ud, når det drejer sig om provsterne og menighedsrådenes medvirken dér. Ministeren har jo her fulgt udvalget, og derfor kan det ikke bebrejdes ministeren, synes jeg, at ministeren kommer med den indstilling, som der har været opbakning bag hos

[Steffensen]

de høringsberettigede parter. Jeg synes, det er udmærket, at vi dog når så vidt.

Men det er sådan, synes jeg, at har man et demokrati – og det har vi her i landet – og har vi først sagt A i dette demokrati, så må vi også sige B, og derfor burde man efter vor opfattelse give menighedsrådene den fulde indflydelse på provsteudnævnelser, som de som de folkevalgte råd, de er, kunne have krav på.

Jeg er enig i, at det er et skridt i den rigtige retning, der går her. Det er et meget lille, synes jeg. Jeg synes også, at det, at man får repræsentanter for forskellige menighedsråd, kan kritiseres lidt. Hvorfor ikke gøre det ganske enkelt sådan, at menighedsrådene og præsterne i provstierne får mulighed for at stemme på samme måde, som de gør til et bispevalg? Det synes vi ville være at tage skridtet fuldt ud, og det mener vi kunne være sket.

Vi hilser med glæde det, som er sket, og vil arbejde videre med lovforslaget i udvalget.

Kirkeministeren (Tove Lindbo Larsen):

Jeg har den fornøjelse at kunne takke alle ordførerne for en positiv modtagelse af dette lovforslag. Flere af ordførerne var inde på, at det var en god demokratisering, der var foregået, men enkelte gav udtryk for, at man godt kunne have taget et lidt længere skridt.

Nu er alle jo nok bekendt med, at den beretning, der foreligger fra det udvalg, der har arbejdet, har stillet de forslag, der findes i lovforslaget, og at jeg, som det også er blevet nævnt af enkelte, har taget det mest vidtgående af de forslag, der er stillet.

Når jeg har gjort det, synes jeg også, jeg samtidig skal gøre opmærksom på, at sammensætningen af det udvalg, der har arbejdet, har været meget bred, og det vil sige, at alle involverede parter har været med i det. Menighedsrådsforeningen, præsterne, provsterne og biskopperne har deltaget i dette arbejde. Derfor synes jeg, man skal være opmærksom på, at man jo faktisk to gange har hørt de forskellige instanser, det vedrører, dels ved, at de har været repræsenteret i udvalgsarbejdet, dels ved, at de er blevet hørt i den sædvanlige høringsprocedure. Derfor har jeg følt, da jeg udarbejdede lovforslaget, at det ville være rigtigt at følge den indstilling,

der forelå, endog vælge den mest vidtgående – med den demokratiske holdning, som kirkeudvalget og jeg selv naturligvis også er præget af.

Der har været lidt tale om, at demokratiet ikke var tilstrækkeligt tilgodeset, og dertil vil jeg sige, at man her som så mange steder arbejder med et repræsentativt demokrati. Det har vi jo i masser af tilfælde været godt tilfredse med i vore forsamlinger rundt omkring i landet og på forskellige områder, og derfor har jeg også ment, at det var vel anvendeligt i forbindelse med dette lovforslag.

Fru Inger Harms gav udtryk for, at der var den opfattelse i nogle menighedsråd, at man ikke ønskede den indflydelse, der var givet dem. Fru Inger Harms bemærkede, at en af begrundelserne var, at det kunne være svært at vælge personer, når man ikke kendte dem.

Nu må man altid, når man skal finde frem til, hvilken person man skal pege på, tænke på de forskellige motiver, der kan give én lyst til at pege på den og den person. Derfor må man i hvert enkelt menighedsråd prøve selv at vurdere, hvad der skal ligge til grund for den indstilling, man har. I masser af tilfælde behøver det jo ikke at være et personkendskab, men kan måske være nogle holdninger eller andet, der gør, at man har lyst til at pege på den pågældende person.

Jeg kan ikke sige, hvad det pågældende menighedsråd vil mene, når det har tænkt lidt mere over det – fru Inger Harms selv og andre gav udtryk for, at vi nu sommeren over kunne læse og diskutere det lidt og så se, hvordan det ser ud i næste folketingssamling – men jeg tror ikke, menighedsrådene skal være så kede af at få indflydelse; hvis de tænker det lidt mere igennem, vil de nok indse, at det kan være en rigtig ting også.

Fremskridtspartiet gav udtryk for, at ikke alle var enige i de høringssvar, der var kommet, og det er da rigtigt – det er sjældent, at man oplever en 100 pct.s enighed i en høringsprocedure – men derfor har jeg altså også valgt ét af dem, og så må vi jo diskutere, om valget er det rigtige.

Der er nok mere enighed i udvalget, end der er enighed i høringssvarene. Men alt det er jo noget, der er velegnet til at diskutere i et udvalg.

Flere har givet udtryk for, at selv om de måske ikke havde mente, det var det helt rigtige,

[Kirkeministeren]

var det et skridt i den rigtige retning. Det er et godt politikerudtryk, og jeg synes, jeg skal se positivt på dette udtryk. Det vil være noget, vi kan arbejde videre med.

Jeg har lyst til lige at understrege over for fru Grethe Kindberg Jørgensen, at jeg er af samme opfattelse, nemlig at den danske folkekirke er folkets kirke, så dér ligger vi ikke langt fra hinanden i synspunkter.

Jeg tror, jeg har været inde på de synspunkter, der har været, og jeg kan tilslutte mig de bemærkninger, som er kommet fra alle partiers side om, at man har været glad for udvalgsarbejdet. Jeg vil tilføje, at udvalget har haft meget begrænset tid at arbejde i, så jeg synes, at der også af den grund skal lyde en tak for et effektivt arbejde til dem, der har kunnet fremkomme med beretningen fra deres udvalg.

Når kristeligt folkeparti siger, at det er enigt i domprovstudenævnelserne, og at man med hensyn til de øvrige provstudenævnelser måske kunne være gået lidt videre, vil jeg blot gentage, at det ikke er sikkert, at det er det helt rigtige, at vi skal begynde at foretage små bispevalg til disse forsamlinger, men det kan vi jo diskutere videre.

Jeg takker for en positiv modtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kirkeudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om kandidatudvælgelse i overensstemmelse med valglovens ordlyd efter folketingsvalget den 8. december 1981.

[Af Wilhjelm (VS) m.fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 83. Fremsat 13/5 82).

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Under forhandlingen om denne sag vil også den af udvalget til valgs prøvelse den 13. maj 1982 afgivne beretning kunne omtales.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Erling Olsen, fg.):

Sagen Bjarne Jensen/Rahbæk Møller demonstrerer for regeringen, at valgloven på et væsentligt punkt ikke er entydig. Sagsforløbet viser også, at denne manglende entydighed er smertefuld.

Der er to fortolkninger, som har præget debatten. Den ene giver til resultat, at det er hr. Bjarne Jensen, der bør være medlem af folketinget – det er en fortolkning, som hr. Wilhjelm meget dygtigt har procederet – den anden fortolkning, som regeringen finder er den rigtigste, siger, at det bør være hr. Rahbæk Møller.

Vi synes ikke, det er frugtbart at bruge ret meget mere tid på disse fortolkninger. Vi er overbeviste om, at det er rigtigst at sige, at man bør lade tvivlen falde ud til hr. Rahbæk Møllers fordel. Men det er meget vigtigt, at vi ikke kommer i samme situation én gang til, og derfor har indenrigsministeriet igangsat et arbejde på at få ændret valgloven, således at den på dette vigtige punkt bliver entydig, og det er det, jeg mener at vi i folketingets videre arbejde med disse problemer bør lægge hovedvægten på.

Tastesen (S):

Efter indstilling fra det midlertidige udvalg til prøvelse af valgene godkendte folketinget den 22. december 1981 valghandlingen, de af indenrigsministeriet foretagne beregninger over opgørelser ved dette valg og de på den omdelte fortegnelse anførte 175 kandidater som valgte fra og med den 8. december 1981.

På mødet den 22. december 1981 blev der af hr. Wilhjelm gjort indsigelse mod beregningen vedrørende socialistisk folkepartis mandat i søndre storkreds. Da alle vi 21, der